

[Dorte Bennedsen]

set, at Det Radikale Venstre var gået det skridt videre, som forslaget her er udtryk for, men jeg synes faktisk, det er et meget stort skridt, De Radikale har taget her, og det vil jeg gerne sige en helt oprigtig tak for. Nu kan vi i udvalget få set på, hvad det i særlig grad er for stoffer, der er relevante i dansk sammenhæng, og så få dem mærket, også som en pression over for EF – og jeg synes, det var meget vigtigt, at fru Marianne Jelled sagde det.

Men min tak skal selvfølgelig også gå til de øvrige ordførere, til Socialdemokratiets – det var jo ikke så overraskende – og så til SF's og Fælles Kurs' ordførere, fordi det nu tegner til, at vi har et flertal for at komme i gang med denne mærkning.

Ministeren havde en lang række betragtninger, bl.a. dette med, at stofferne ikke findes i Danmark. Der var fru Helle Degn inde på, at det jo gør sagen enklere og arbejdet nemmere. Men ministeren sagde, at vi skulle se nuanceret på tingene, og at vi skulle tage de stoffer, der var relevante, og så sluttede han med at sige, at hans indstilling var – og det tror jeg er ordret – at vi skulle fortsætte arbejdet med ikke at sige farvel til de stoffer, som har størst betydning i Danmark.

Jeg har før fra denne talerstol rost ministerens sproglige blomstringsevne, og det vil jeg også gerne gøre i dag. Jeg synes, det er et betagende udtryk, at vi skal fortsætte arbejdet med ikke at sige farvel til de stoffer, som har størst betydning i Danmark. Men når jeg er kommet mig over betagelsen over den rent sproglige udformning, må jeg sige, at jeg ikke synes, der er så meget kontant at have i hånden, så derfor kan min tak til ministeren ikke blive forfærdelig stor, for jeg synes simpelt hen, det går for langsomt.

Ministeren sagde, at der var et par af de borgerlige ordførere, fru Inger Stilling Pedersen og hr. Sønderby – ja, fru Inger Stilling Pedersen sagde det helt kontant – der sluttede op om ministeren og intentionerne i forslaget. Jeg tror også, at ministeren brugte det udtryk. Jamen hvad skal vi bruge det til? Det kan man jo ikke bruge til noget som helst, når man ikke vil handle. Det er faktisk bare pæne ord, og det har vi ikke brug for på dette tidspunkt af denne sag. Vi har brug for at få den afklaret.

Så var der en ordveksling mellem hr. Svend Åge Petersen og hr. Gade om de definitioner, vi

har givet i vores bemærkninger. Det er IARC's definitioner, og jeg forstod altså på hr. Svend Åge Petersen, at han var klogere end IARC; det må jeg jo så tage til efterretning og se, hvad jeg kan stille op med.

Men hr. Svend Åge Petersen sagde også, at Socialdemokratiet bare ville sætte det hele i én kasse og skære det hele over én kam. Vi får somme tider i Folketinget forslag, der er lange og med mange bilag og mange bemærkninger til, og de kan være svære at komme igennem, men dette forslag fylder faktisk 3 centimeter på forsiden og knap en side på side 2, og jeg synes egentlig godt, at hr. Svend Åge Petersen kunne have gjort så meget ved det, at han var nået helt ned til de sidste to afsnit.

Der står, at en mærkning af de ca. 220 påvirkninger på IARC's liste ikke kan foretages på én og samme måde. Og i næste afsnit står der:

»Der må derfor udarbejdes detaljerede mærkningsbestemmelser, som oplyser, under hvilke omstændigheder stofferne er kræftfremkaldende, og hvilke forebyggende foranstaltninger der skal træffes ved omgang med stofferne.«

Hvordan hr. Svend Åge Petersen kan få det til, at det hele bliver puttet i én kasse og skåret over én kam, går over min forstand.

Men det er klart, at intentionerne bag vores fremsættelse af dette forslag er, at vi synes, det er utrolig vigtigt at forebygge. Vi diskuterer i dette hus fra tid til anden og jævnligt sundhedsforanstaltninger, forebyggelse. Sågar har regeringens sundhedsminister nu rejst en prioriteringsdebat inden for sundhedssektoren, fordi hun ikke mener, at der er råd til tingene. Jamen jeg begriber ikke, hvorfor man så ikke tager dette her som en virkelig forebyggende indsats, som oven i købet stort set er gratis, og får disse mærkninger i gang. Jeg kan ikke fatte, hvad filosofien er ved at sige nej til dette forslag.

Derfor skal jeg nu slutte og blot endnu en gang takke for, at der nu endelig tegner sig et flertal i Folketinget, som betyder, at vi kan komme i gang med den oplagte og selvfølgelig forebyggelse, som denne mærkning af de kræftfremkaldende stoffer er udtryk for.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne forsikre fru Dorte Bennedsen om, hvad fru Dorte Bennedsen jo godt allerede